

College van beroep voor de examens

Ons kenmerk: CBE 2021-130
Brief kenmerk: U2021/09519/MIC

Verzonden: 2 november 2021

Zaak 2021-130

Datum uitspraak: 15 september 2021

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus
Verdieping straf(proces)recht (RB2402), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief van 26 februari 2021 is namens de Commissie voor de examens (hierna: de Commissie) aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (cijfer 6) voor het tentamen van 3 februari 2021 van de cursus Verdieping straf(proces)recht (RB2402) heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail van 1 april 2021. Zij heeft het beroep aangevuld per e-mail van 27 april 2021.
3. Verweerders en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
4. Verweerders hebben op 16 augustus 2021 een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College van beroep voor de examens (College) heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 15 september 2021 te Heerlen. Gezien de huidige omstandigheden (COVID-19) heeft het College de zitting op alternatieve wijze laten plaatsvinden. Partijen is de mogelijkheid geboden virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellante heeft virtueel deelgenomen aan de zitting. Namens verweerders hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en mevrouw mr. S. Naber, examiner van de onderhavige cursus, virtueel deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag (cijfer 6) van het door appellante afgelegde tentamen op 3 februari 2021 van de cursus Verdieping straf(proces)recht (RB2402), in het bijzonder tegen de vragen 1a, 1b, 2, 3a en 3b. Appellante is van mening dat zij in aanmerking dient te komen voor het cijfer 7. Appellante voert met betrekking tot vraag 1a aan dat het door haar gegeven antwoord overeenkomt met het antwoordmodel en dat de elementen waarvoor punten kunnen worden toegekend, werden verwerkt in haar antwoord. Zij begrijpt niet waarom er één punt werd afgetrokken en is van mening dat zij in aanmerking dient te komen voor het volledige aantal punten. Met betrekking tot vraag 1b voert zij aan dat de vraagstelling onjuist is, verder dat er ingegaan wordt op

het ne-bis-in-idembeginsel, terwijl deze materie slechts zeer beperkt aan bod is gekomen in het lesmateriaal. Appellante is van mening dat het antwoordmodel niet overeenkomt met de vraagstelling en dat deze vraag niet als zodanig gesteld had mogen worden. Verder betoogt appellante dat de scorelijst duidelijk laat zien dat de vraagstelling vaag en niet precies genoeg is nu van de 24 examenkandidaten slechts 4 kandidaten deze vraag voldoende hebben beantwoord.

Appellante betoogt met betrekking tot vraag 2 dat haar antwoord juist is en dat ten onrechte punten werden afgetrokken voor het niet noemen van het ECLI nummer en het niet noemen van de auteur van het artikel.

Met betrekking tot vraag 3a en 3b voert appellante wederom aan dat de vraagstelling onjuist is en dat het antwoordmodel niet overeenkomt met de vraagstelling. Appellante betoogt dat zij meer punten had moeten krijgen voor het benoemen van de arresten en de criteria.

Appellante voert tevens aan dat geen overleg heeft plaatsgevonden in het kader van de minnelijke schikking, en dat de examiner overleg zou hebben geweigerd. Appellante vindt dit onbegrijpelijk gelet op het belang dat het CBE en het CBHO hechten aan de fase van minnelijke schikking. Desgevraagd laat appellante weten dat zij verwacht dat wanneer er een overleg had plaatsgevonden binnen dit kader, haar een schikking had kunnen worden aangeboden.

Ook laat appellante weten dat zij, gelet op haar werkzaamheden, niet de mogelijkheid heeft om de virtuele klassen bij te wonen en dat de virtuele klas volgens haar niet behoort tot de verplichte lesstof.

3. De examiner verwijst met betrekking tot het al dan niet hebben plaatsgevonden van een overleg in het kader van de minnelijke schikking naar haar verweerschrift met bijlagen en laat weten dat zij een e-mail heeft verzonden met de vraag of appellante in contact wil treden, waarbij zij een aantal concrete opties geboden heeft. Na een week niets te hebben vernomen ontving de examiner bericht dat appellante niet in staat was om te bellen zonder dat er een concreet tegenvoorstel volgde. De examiner betoogt dat het haar rol is om te onderzoeken of er een minnelijke schikking mogelijk is. De examiner heeft voldoende mogelijkheid gezien om op basis van hetgeen appellante aanvoert te onderzoeken of een minnelijke schikking mogelijk is. Daar waar het betoog van appellante niet geheel duidelijk was, heeft de examiner getracht om op basis van het gegeven antwoord en het antwoordmodel of het advies van het Expertisecentrum onderwijs (ECO) te onderbouwen waarom appellante geen schikking geboden kan worden. Waarom volgens de examiner geen schikking geboden kan worden, heeft zij aan appellante laten weten per e-mail. Dit advies heeft zij tevens gezonden aan de Commissie voor de Examens.

4. Met betrekking tot vraag 1a verwijst de examiner naar haar verweerschrift, naar het antwoordmodel en de uitwerking van appellante waaruit blijkt dat het antwoord niet geheel overeenkomt met het antwoordmodel. De examiner betoogt dat de uitwerking van de casus, in het bijzonder het aspect "de gedraging is de rechtspersoon dienstig geweest" ontbreekt. Voor het noemen van de voorwaarde heeft appellante 1 punt gekregen, maar voor het ontbreken van de toetsing van de juridische voorwaarden aan de casus kon geen punt worden toegekend.

Met betrekking tot vraag 1b betoogt de examiner dat volgens Expertisecentrum onderwijs (ECO) de p-waarde (0,45 bij deze vraag specifiek) binnen de normaalwaarden van de OU valt, waardoor het cursusteam evenals ECO niet het idee heeft dat de vraag problematisch is of het antwoordmodel niet aansluit bij het tentamen. Ook verwijst de examiner naar het betoog van appellante, waarin zij ingaat op artikel 68 Strafrecht en readertekst 1. De examiner betoogt dat in de readertekst (pagina 16) de connectie tussen artikel 68 Sr en de wijzigingen van de tenlastelegging wordt aangehaald. Ook wordt er in de virtuele klas verder ingegaan op het ne bis in idem beginsel en worden er diverse stappen doorlopen. Volgens de examiner wordt de virtuele klas opgenomen en wordt de opname beschikbaar gesteld binnen de digitale leeromgeving. De virtuele klas behoort mogelijk niet tot de verplichte lesstof maar is wel degelijk onderdeel van het lesmateriaal.

Met betrekking tot vraag 2 voert de examiner aan dat in het antwoord van appellante een datum of naam van het arrest ontbreekt waardoor er 2 punten zijn ingehouden op het aantal te behalen punten voor deze vraag. De examiner vult aan dat het niet ging om het noemen van het ECLI nummer, maar om het noemen van de instantie (de Hoge Raad). Verder ontbreekt in het antwoord van appellante het artikel van prof. W. Dreissen. In week 2 van de cursus heeft prof. W. Dreissen in de publicatie die behoort tot de lesstof van die week de uitspraak (het 'duidelijke toetsingskader') waar in de vraag over gesproken wordt, letterlijk genoemd. Ook voert de examiner aan dat zij van een toetsdeskundige van ECO heeft begrepen dat deze vraag "dik in orde" was.

Met betrekking tot vraag 3a en 3b voert de examiner aan dat volgens de toetsdeskundige van ECO de p-waarde van deze vragen (0,49 voor vraag 3A en 0,82 bij vraag 3B) valt binnen de normaalwaarden van de OU waardoor het cursusteam evenals het team van ECO niet het idee heeft

dat de vraag problematisch is of het antwoordmodel niet aansluit bij het tentamen.

Met betrekking tot vraag 3b betoogt de examinator dat de jurisprudentie die appellante noemt in haar antwoord niet overeenkomt met het antwoordmodel. Appellante ziet volgens de examinator de artikelen 264 lid 1 sub a Sv en 288 lid 1 sub a Sv over het hoofd. Evenals de vraag of het aannemelijk is dat de getuige binnen een aanvaardbare termijn ter terechtzitting zal verschijnen gezien de ernst van de situatie. Een getuige die op de dag van de zitting op de IC aan de beademing ligt, kan immers niet getuigen.

5. Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig tentamenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een tentamen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examinator. Dit brengt met zich dat, naast de hierboven aangegeven toetsing, de beoordeling van een tentamen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
6. Het College overweegt dat appellante het cijfer 6 heeft behaald, bij een totaal aantal van 62 punten. Bij een totaal aantal van 65 punten wordt het cijfer 7 toegekend.
7. Het College overweegt met betrekking tot het al dan niet plaatsvinden van een overleg inzake de minnelijke schikking dat het College alvorens het beroep in behandeling te nemen, het beroepschrift zendt aan het orgaan waartegen het beroep is gericht, met de uitnodiging om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Het College overweegt dat hoewel er geen overleg heeft plaatsgevonden, de examinator aan appellante haar standpunt kenbaar heeft gemaakt en dat zij van mening is/blijft dat er geen schikking kan worden geboden. De examinator heeft haar advies doorgezonden aan de Commissie voor de Examens. Niet geoordeeld kan worden dat de examinator heeft geweigerd om dit overleg te doen plaatsvinden, nu uit de e-mailwisseling blijkt dat de examinator een poging heeft ondernomen om met appellante in contact te treden. Het College overweegt dat de slechte bereikbaarheid van appellante niet aan de examinator kan worden tegengeworpen zeker nu is gebleken dat de examinator voldoende heeft onderzocht of er gekomen kon worden tot een minnelijke schikking. Het College begrijpt dat zelfs wanneer er een overleg had plaatsgevonden, de examinator van mening blijft dat aan appellante geen schikking kan worden aangeboden.
8. Wat betreft het aanbieden van cursusstof in de virtuele klas is het College van oordeel dat de examinator voldoende heeft gemotiveerd dat de virtuele klas behoort tot het cursusmateriaal en digitaal toegankelijk is gemaakt. Daarmee zou er voor appellante geen beletsel hoeven te zijn om van dit cursusmateriaal, op een voor haar geschikt moment, kennis te nemen. Daarmee is ook niet onredelijk dat vraagstelling uit het tentamen mede gebaseerd is op cursusstof die in de virtuele klas wordt behandeld.
9. Het College is verder, toetsend binnen de onder overweging 5 aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden. Het College is met de examinator van oordeel dat appellante met betrekking tot de vragen 1a en 2 elementen uit het antwoordmodel niet heeft benoemd, waardoor hiervoor geen punten of niet het volledige aantal punten kunnen worden toegekend. Het College overweegt dat er geen grond is voor het oordeel dat het antwoordmodel met betrekking tot de vragen 1b, 3a en 3b onjuist dan wel onredelijk is. In navolging van het verweer van de examinator overweegt het College dat niet tot het oordeel gekomen kan worden dat de formulering van de aangevochten vragen onzorgvuldig is. Het College weegt daarbij mee dat de tentamenvragen zijn bekeken door een cursusteam en ECO waarbij is bekeken of er sprake was van een onzorgvuldige dan wel een niet eenduidige vraagstelling.
10. Het College stelt vast dat het gegeven aantal punten beargumenteerd is en ziet geen reden de beoordeling voor kennelijk onredelijk te houden. Met de gegeven inhoudelijke reacties van de kant van verweerders acht het College de beoordeling voldoende toegelicht. Het College heeft geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de eindbeoordeling van de examinator niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen.
11. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt:

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter, dr. E.E. den Hartog-de Haas, drs. M.L.A. Hertsig LLB, dr. ir. H.L. Jonker en mr. H.J.M. van Lierop, leden,

in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 15 september 2021.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag